

Συνέντευξη από Ελένη Σκούμπα, μητέρα παιδιού που έχει μεταναστεύσει.

1. Πως νιώσατε όταν τα παιδιά σας, σας ανακοίνωσαν την απόφασή τους ότι σκοπεύουν να μεταναστεύσουν;

Ένιωσα αμηχανία και λύπη που θα έφευγε στο εξωτερικό, αλλά ταυτόχρονα χαρά γιατί θα έβρισκε δουλειά.

2. Σκεφτήκατε να τους αλλάξετε γνώμη για την απόφασή τους;

Ούτε για μια στιγμή. Άλλωστε είμαι της άποψης ότι στα παιδιά μας πρέπει να δίνουμε την ελευθερία να παίρνουν μόνα τους πρωτοβουλίες

3. Πως αισθάνεστε κάθε φορά που επικοινωνείτε με τα παιδιά σας;

Χαίρομαι και παίρνω δύναμη. Ειδικά όταν μιλάμε με το skype όπου μπορώ ταυτόχρονα και να τον βλέπω είναι πιο καλά.

4. Πως νιώθετε κάθε φορά που σας λένε ότι έχουν πάθει κάτι ή όταν είναι άρρωστα; Ανησυχώ γιατί είμαι μακριά και δεν μπορώ να τον προσφέρω βοήθεια.

5. Αν έχει συμβεί κάτι άσχημο, τους το λέτε ή τους το κρύβετε προκειμένου να μην τους στενοχωρήσετε;

Του το λέω, αφού πρώτα τον προετοιμάσω. Εξάλλου αν δεν του το πω εγώ θα το μάθει από κάπου αλλού κι αυτό πιστεύω ότι είναι χειρότερο.

6. Όταν σας λένε ότι θα έρθουν, έστω και για λίγο για διακοπές, πως νιώθετε;

Μεγάλη και απεριγράπτη χαρά.

7. Τι προετοιμασίες κάνετε προκειμένου να τα ευχαριστήσετε όταν έρθουν;

Θα του μαγειρέψω τα αγαπημένα του φαγητά που στη Γερμανία του λείπουν και θα φροντίσω το σπίτι να είναι γιορτινό.

8. Πως νιώθετε όταν τα βλέπετε μετά από πολύ καιρό;

Μεγάλη χαρά και απέραντη ευτυχία.

9. Προσπαθήσατε να τους αλλάξετε γνώμη κάποια φορά που επέστρεψαν για διακοπές να μην φύγουν ξανά;

Ούτε το έκανα και ούτε ποτέ θα το κάνω. Η ζωή είναι δική του κι αν είναι αυτός καλά είμαι κι εγώ.